

Sevcan YAĞAN¹ , Zeynep YEŞİL² , Özge Nur ERTAŞ³

¹Doç. Dr. İstanbul Kültür Üniversitesi, s.yagan@iku.edu.tr

²Öğretmen Siyavuşpaşa Anaokulu, zeynepyesil1985@gmail.com

³ Öğretmen Behiye Dr Nevhiz Işıl Anaokulu, ozgenur.ertas1@gmail.com

Geliş Tarihi/Received
04.04.2023

Kabul Tarihi/Accepted
03.10.2023

Yayın Tarihi/Published
31.12.2023

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarının Kullanımına İlişkin Deneyimleri¹

Öz

Bu araştırmanın amacı, sınıfında Web 2.0 aracı kullanan okul öncesi öğretmenlerinin sürece ilişkin deneyimlerini incelemektir. Araştırmada nitel araştırma desenlerinden temel nitel araştırma modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme ve kar topu örnekleme yöntemleriyle belirlenmiştir. Araştırma, İstanbul ili Bahçelievler ilçesinde bulunan resmi ilkokullara bağlı ana sınıflarında okul öncesi öğretmeni olarak görev yapan ve sınıf içi etkinliklerde Web 2.0 araçlarını kullanan gönüllü 14 katılımcı ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma verilerinin toplanmasında, yarı yapılandırılmış görüşme tekniğiyle hazırlanan ve on sorudan oluşan görüşme formundan yararlanılmıştır. Araştırma verilerinin analizinde betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara göre; okul öncesi öğretmenlerinin sınıf içi etkinliklerde Web 2.0 araçlarının kullanımını önemli gördükleri ve bunları sıklıkla kullandıkları, Web 2.0 araçlarının öğrencilerin sınıf içi performanslarına olumlu yönde etki ettiği ancak okullarda teknolojik alt yapı yetersizlikleri olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Web 2.0 araçları, okul öncesi eğitim, okul öncesi öğretmenleri

Atf: Yağan, S., Yeşil, Z., & Ertaş, Ö. N. (2023). Okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarının kullanımına ilişkin deneyimleri. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, (44), 80-98. <http://dx.doi.org/10.14582/DUZGEF.2023.213>

Preschool Teachers' Experiences Of Using Web 2.0 Tools

Abstract

The purpose of this research is to determine the preschool teachers' experiences with Web 2.0 tools. The basic qualitative research design, one of the qualitative research methods, was used in the research. The study group of the research consists of 14 volunteer participants, who are determined by criterion sampling and snowball sampling methods, which are among the purposive sampling methods, working as preschool teachers in the kindergartens and using Web 2.0 tools in classroom activities. In collecting research data, an interview form consisting of ten questions, prepared with a semi-structured interview technique, was utilized. The descriptive analysis method was used in the analysis of the research data. According to the findings obtained from the research, it has been concluded that preschool teachers consider the use of Web 2.0 tools important in classroom activities and use them frequently. Furthermore, Web 2.0 tools were found to have a positive effect on students' classroom performance. However, inadequacies in technological infrastructure were also identified.

Keywords: Web 2.0 Tools, preschool education, preschool teachers

Citation: Yağan, S., Yeşil, Z., & Ertaş, Ö. N. (2023). Preschool teachers' experiences of using Web 2.0 tools. *Dicle University Journal of Ziya Gokalp Education Faculty*, (44), 80-98. <http://dx.doi.org/10.14582/DUZGEF.2023.213>

¹ Bu çalışma İstanbul Kültür Üniversitesi tarafından 9-11 Kasım 2023 tarihinde düzenlenen "16. Ulusal Okul Öncesi Öğretmenliği Öğrenci Kongresi"nde sözlü bildiri olarak sunulmuştur. This study was presented as an oral presentation at the "16th National Preschool Teacher Education Student Congress," organized by Istanbul Kultur University on November 9-11, 2023.

Extended Abstract

Introduction

It is undeniable that children are born into technology in our age, where technological developments are experienced very rapidly. Prinsky (2005) suggests that these students, who are the first generation raised by technology, differ from the previous generation in the process of thinking and processing information. Smutny (2015) states that with the emergence of technological tools and methods that accelerate and simplify the realization of teaching and learning, considering the current situation, it is essential to predict what kind of technologies are used and what the teaching-learning technologies of the future might be, and one of them is the term Web 2.0 tools. While benefiting from Web 2.0 applications, which are also used in daily life in education processes, enriching educational environments, it is evident that today's children, who open their eyes to the world with technology, will direct their attention to these environments (Korucu & Sezer, 2016). Web 2.0, which provides new possibilities in teaching and learning, also has the feature of changing the way of producing and distributing information without limitation. Web 2.0 tools are an essential and influential converter in education because they are easy to use, collaborative, and communication-centered open structures. Teachers can use these application tools to focus their students' attention and interest on the subject and improve their learning experience. With the help of Web 2.0 tools, students, like teachers, can become content producers rather than consumers. Aside from the studies that argue that the use of technology in the preschool education period has a negative effect on the development of children, the majority of the studies show that technological tools and applications have a strong positive impact on the education and development of children. They agree on the views that technology contributes to logical thinking, improves writing and painting skills, and increases their success indecision-making (Couse & Chen, 2010; Kol, 2020).

With the Covid-19 pandemic, the transition to distance education in schools has begun, and education has been moved to the virtual environment with digital tools. The teachers have been the architects of this process being carried out in a healthy and uninterrupted manner (Geçgel et al., 2020). Teachers should learn the use and function of Web 2.0 tools throughout their education and training processes, integrate these tools into their education through their activities, and have the necessary equipment (Çelik, 2020). The institutions most affected by the changes in Turkey due to the pandemic have been schools, and changes have been made in the education and training process. Different learning styles, such as face-to-face, distance, and hybrid, were used in the education process. On September 21, 2020, kindergartens fully reopened, and face-to-face education was continued by reducing six activity hours to five days a week. Still, due to the increasing cases, the Ministry of National Education decided to switch to distance education at all levels (Alan, 2021). Therefore, this shift necessitated the use of technological tools in preschool education activities. However, in the preschool period, when the game is the focus of learning, it should be kept in mind that the technologies used in education should have an active role for the child and that the activities supported by technology should be designed in an interactive, application-based and interesting learning-based manner (Ergüleç, 2020). In this context, this research aims to examine the experiences of teachers who use Web 2.0 tools in their classrooms.

Method

Since this research aims to examine the experiences of preschool teachers regarding the use of Web 2.0 tools, the "basic qualitative research method," one of the qualitative research models, was used in the research. The teachers in the study group of research work in the kindergartens of different public schools in the Bahçelievler district of Istanbul. The teachers were selected according to the purposive sampling method. The study group was formed according to criterion sampling and snowball sampling

methods, which are among the purposeful sampling methods. Demographic (personal) information was collected regarding the age, gender, education, and professional seniority of the participants and whether they received training on Web 2.0 tools. Demographic information and semi-structured interview forms were used as data collection tools in the research. There are a total of 10 open-ended questions in the semi-structured interview form. These questions were developed to determine the Web 2.0 tools that teachers use in the classroom, how often they use them, and to assess their views on positive and negative situations experienced. The data were analyzed by descriptive analysis method. In the first data analysis stage, all interviews were listened to on a voice recorder and transcribed and coded without any changes. Then all the codes were revised and grouped under sub-themes and themes.

Discussion and Conclusion

As a result of the research, it was determined that the teachers participating in the study used a wide variety of Web 2.0 tools in their classrooms, and the most used Web 2.0 tools were "Canva," which is a text and picture-based tool, and "Wordwall," a tool for creating tests and puzzles. Teachers stated that children benefit from Web 2.0 tools in terms of attention, interaction, active participation, time-saving, material support, motivation, entertainment, seeing the result, and reinforcing. They stated that they mostly use it in "Language" and "Play" activities in the daily education plan. Teachers said they mostly felt competent in using Web 2.0 tools but needed support in solving the problems that would arise in any negative situation and that the technological infrastructure in schools was insufficient.

Teachers need educational support to learn and adapt to technological innovations in their in-service and pre-service training. At this point, it is necessary to include courses on technology use and technology literacy in early childhood in pre-service education in teacher training programs and provide these trainings to current teachers through in-service education. Improving the technological infrastructure of schools and ensuring the effective use of essential resources are also important.

Giriş

Teknolojik gelişmelerin çok hızlı yaşandığı çağımızda, çocukların teknolojinin içine doğduğu yadsınamaz bir gerçektir. Prinsky'e göre (2005), 20. yüzyılın son çeyreğinde dijitalleşmenin ortaya çıkışı ve hızlı bir şekilde yaygınlaşmasıyla 21. yüzyılın öğrencilerinde bir değişim meydana gelmiştir. Prinsky (2005), teknolojinin büyüttüğü ilk kuşak olan bu öğrencilerin, bilginin düşünülmesi ve işlenmesi sürecinde önceki kuşaktan farklılıklar gösterdiğini ifade etmiştir. Bundan dolayı yeni kuşak öğrenciler için başka bir adlandırmanın daha uygun olacağını belirtmiş; onları temsil edecek en doğru terimin "dijital yerli" ibaresi olduğu görüşünü benimsemiştir. Teknolojinin içine doğan bu jenerasyonun, ana dili gibi konuşabildikleri kendilerine has dijital bir dillerinin olmasından dolayı onlar için "dijital yerli" ifadesini tercih ettiğini açıklamıştır. Teknolojinin, "dijital yerli"lerin temel gereksinimleri arasına girdiğini ve bilhassa internet kullanıcılığında hızlı bir artış olduğunu belirtmiştir. Teknolojideki gelişimin bir sonucu olarak bilgisayarların, tabletlerin ve cep telefonlarının insan hayatına hızla girerek yerleşmesinin kişisel ve sosyal etkiler oluşturduğu ortadadır (Yelland, 2005). Bu bağlamda belirtilen etmenlerin öğrenme ve öğretmeyi de etkilediği söylenebilir.

Smutny (2015), öğretme ve öğrenmenin gerçekleşmesini hızlandıran ve basitleştiren teknolojik araçlar ve metodların ortaya çıkışını önemli görmektedir. Var olan durum ele alındığında ne tür teknolojilerden yararlandığını ve geleceğin öğretme-öğrenme teknolojilerinin neler olabileceğini kestirmenin son derece stratejik olduğunu ifade etmektedir. Bu araçlardan biri olarak da Web 2.0 terimini öne çıkarmaktadır. Web 2.0 terimi, ikinci nesil World Wide Web'in (www) açıklanmasında kullanılır. Web 2.0 içerisinde, kullananların gereksinim ve isteklerinin şekillendirebildiği çokça uygulamalar içeren materyaller yer alır (Horzum, 2010). Anderson (2007), Web 2.0 araçlarının kaynağının; kullanıcı tarafından üretilen içerik ve ferdi ürün, kitlenin güç ve birlikteliğinden yararlanma, katılım yapısı, özgür yazılım gibi düşünceler olduğunu öne sürer.

Günlük yaşamda da kullanılan Web 2.0 uygulamalarından eğitim öğretim süreçlerinde yararlanılması eğitsel ortamları zenginleştirirken teknolojiyle gözünü dünyaya açan bugünün çocuklarının dikkatlerini bu ortamlara yönlendireceği ortadadır (Korucu & Sezer, 2016). Tek başına ekran okumasıyla bilgi sunulabilen Web 1.0'a göre kullanıcıların sosyal ve etkileşimli bir ortam bünyesinde bir araya gelmelerini sağlayarak dikkatlerini ortak amaca çeviren Web 2.0 uygulamalar, kullanıcılarını da etkileşime dâhil ederek aktifleştirir (O'Reilly, 2005). Bunun sonucunda Web 2.0 internet ortamını, hazır bilgiyi ileten ve tüketime sunan bir zeminden ayrıştırarak içeriklerin kullanıcılar eliyle oluşturulduğu, paylaşımının yapıldığı, birleştirilerek nakledildiği, interaktif bir alana dönüştürür (Horzum, 2010). Yaşadığımız çağın gerekleri ve yeterliklerini kişilere aktarma olanağı sunan Web 2.0 araçları, aktif web teknolojilerinin bir ürünüdür. Bu uygulamalardan bazıları; sosyal networkler (ağlar), video paylaşımın yapıldığı ortamlar, anlık ileti ve mesaj uygulamaları, Googleearth, podcastler, internet ansiklopedileri (wikiler), haber sağlayıcılar ve web günlükleridir (Korucu ve Çakır, 2015).

Öğretim ve öğrenimde daha yeni olanaklar sağlayan Web 2.0, bunun yanında bilgi üretme ve dağıtma şeklini sınırsız değiştirebilme özelliğini taşımaktadır. Web 2.0 araçları kullanımda kolaylık sağlaması, iş birlikçi ve iletişim merkezli açık yapılar olmasından dolayı eğitimde önemli ve etkili bir dönüştürücüdür. Öğretmenler bu uygulama araçlarını, öğrencilerinin dikkat ve ilgisinin konu üzerinde toplanmasında ve de öğrenmedeki deneyimlerinin geliştirilmesinde kullanabilirler. Öğrenciler de öğretmenler gibi Web 2.0 araçlarının yardımıyla, tüketen olmanın dışında içerik üreten konuma geçebilirler. Öğrenciler basitleştirilen öğrenim aktivitelerine katılım sağladıkça iş birlikçi ortamlarda yenilikler yapabileme ve üretebilme imkânı yakalayabilirler. Günümüzde öğretmen ve öğrencilere yönelik öğretme ve öğrenme potansiyeline sahip bini aşkın Web 2.0 aracı bulunmaktadır (Yuen, Yaoyuneyong & Yuen, 2011).

Çin'in Wuhan kentinde ortaya çıkıp Dünya'yı etkisi altına alan Covid-19 olarak isimlendirilen hastalığın salgına dönüşmesiyle, eğitimde Web 2.0 araçlarının kullanımı yaygınlaşmıştır. Dünya'da

pandeminin ilan edilmesiyle birlikte okullarda uzaktan eğitime geçiş başlamış, eğitim dijital araçlarla sanal ortama taşınmıştır. Bu sürecin sağlıklı ve aksamadan yürütülmesinin mimarı ise öğretmenler olmuştur (Geçgel vd., 2020). Öğretmenler, eğitim öğretim süreçleri boyunca Web 2.0 araçlarının kullanımını ve işlevini öğrenmeli, bu araçları planlarına uygun bir şekilde etkinliklerine entegre etmeli ve gerekli donanımına sahip olmalıdırlar (Çelik, 2020). Türkiye'de pandemi nedeniyle yaşanan değişimlerden en çok etkilenen kurumlar okullar olmuş, eğitim öğretim sürecinde değişikliklere gidilmiştir. Eğitim- öğretim sürecinde yüz yüze, uzaktan ve hibrit gibi farklı öğrenme stilleri kullanılmıştır. 21 Eylül 2020 tarihinde ana sınıfları tamamen açılmış, haftada beş gün ve günlük altı etkinlik saati beşe düşürülerek yüz yüze eğitime devam edilmiş ancak artan vakalar sebebi ile Millî Eğitim Bakanlığı tüm kademelerde uzaktan eğitime geçilmesine karar vermiştir (Alan, 2021). Temel eğitim düzeyinde uzaktan eğitim süreci tüm ülkede yeni olmakla birlikte okul öncesi eğitim dönemi çocuklarının gelişimsel özellikleri düşünüldüğünde, bu süreç çok daha zorlu bir hâl almıştır. Bu süreci zorlaştıran diğer etmenler, okul öncesi öğretmenlerinin yetiştirilmesinde teknoloji okuryazarlığı ve eğitim teknolojileri alanındaki derslerinin yetersizliği ve bu öğretmenlerin eğitim teknolojilerindeki gelişmeleri yeterince takip etmemeleri şeklinde sıralanabilir. Yıldız ve Şahin (2022) çalışmalarında; okul öncesi öğretmenlerinin, dijital okuryazarlık ve çağdaş teknolojilerin kullanımına ilişkin hizmet içi eğitime ihtiyaç duyduklarını tespit etmişlerdir. Alan (2021), Covid-19 sürecinde uzaktan eğitime ilişkin okul öncesi öğretmenleri ile yürüttüğü çalışmada; okul öncesi öğretmenlerinin teknolojik yeterliliklerini geliştirmeleri, daha etkileşimli kaynaklara sahip olmaları, erken çocukluk dönemi için özel olarak tasarlanmış kullanıcı dostu eğitim platformundan yararlanabilmeleri ve bu konuda hizmet verecek kaynaklara sahip olmaları gerektiğini vurgulamıştır. Öte yandan, Akın ve Aslan (2021) tarafından yapılan çalışmada, Covid-19 sürecinde uzaktan eğitim veren öğretmenlerin yeni yöntem ve teknikler öğrenmelerinin ve Web 2.0 araçlarını daha etkin kullanmalarının gerekli olduğu tespit edilmiştir. Zira, teknolojinin içine doğan günümüz çocukları teknoloji bağlamında öğretmenlerinin çok çok ötesindedir. Okul öncesi öğretmenlerinin, çocukların öğrenme faaliyetlerinde teknolojiyi kullanmaları bu bağlamda bir gereklilik olmakla birlikte; eğitim sistemlerinin bu dönüşüme ayak uydurması da kaçınılmazdır (Odabaşı,2010) Ancak, öğretmenlerin özellikle okul öncesi dönemde teknolojiyi kullanırken tasarıma dikkat etmesi gerekmektedir. Oyunun, öğrenmenin odağına yerleştiği okul öncesi dönemde; eğitimde kullanılan teknolojilerin, çocuğa etkin rol verici özellikte olması, teknoloji ile desteklenen faaliyetlerin interaktif, uygulama temelli ve ilgi uyandırıcı öğrenmeye dayalı bir biçimde tasarlanması gerekmektedir (Ergüleç, 2020). Couse & Chen (2010) bu konudaki çalışmalarında, okul öncesi dönem çocuklarının teknolojide tablet kullanımının kolaylığını ve çocukları tablet üzerinde çizim yapmaya teşvik etmedeki etkinliğini inceleyerek; okul öncesi eğitimde tablet bilgisayarların uygulanabilirliğini araştırmışlardır. Üç ile altı yaş arasındaki toplam 41 çocuk tabletleri kullanırken videoya kaydedilmiştir. Çalışmada, oturumlar arasında tablet kullanım düzeyinde önemli farklılıklar bulunmuş ve etkileşimin yaşla birlikte arttığı tespit edilmiştir. Öğretmenler, çocukların tablete olan ilgilerinin yüksek olduğunu ve çizimlerinin beklentileri aştığını belirtmişlerdir. Çocuklar, tablete bir şeyle çizmenin; kâğıda kalemle çizmekten daha kolay olduğunu söylemişlerdir. Bu yeni teknolojiyi öğrenmede teknik sorunlarla karşılaşılrsa da çocukların ilgisinin büyük olduğu ve yılmadan çizimleri tekrar ettikleri tespit edilmiştir. Benzer şekilde Web 2.0 araçlarının eğitim materyali olarak kullanılması; çocuğa kavram öğretimi (Gülmez, 2019), dil öğretimi (Çevik vd, 2017) gibi gelişim ve eğitime olumlu katkılar sağladığını vurgulayan çalışmalar son yıllarda artmakla birlikte okul öncesi eğitim ve teknoloji ile ilgili çalışmalar (Kol, 2022; Tantekin Erden ve Altun, 2022; Erbaş ve Ağmaz, 2020) henüz sınırlıdır. Bu bağlamda bu araştırmanın temel amacı, sınıflarında Web 2.0 araçlarını kullanan okul öncesi öğretmenlerinin sürece ilişkin deneyimlerini ve görüşlerini incelemektir.

Yöntem

Araştırma Modeli

Bu araştırmada, sınıfında Web 2.0 araçlarını kullanan okul öncesi öğretmenlerinin bu süreçle ilişkin deneyimleri ve görüşleri incelendiğinden; nitel araştırma modellerinden biri olan temel nitel araştırma modelinden yararlanılmıştır. Temel nitel araştırma, eğitim araştırmalarında sıklıkla kullanılır. Temel nitel araştırmada amaç, araştırmacıların sürece odaklanması ve süreci anlamaya çalışmasıdır (Merriam, 2013). Eğitim ve sosyal bilimlerde insanların deneyimlerini, tutumlarını, davranış ve etkileşimlerini anlamak amacıyla kullanılan model, aynı zamanda konunun ilgili kişilerin bakış açılarından da görülebilmesini sağlar (Pathak, Jena ve Kalra, 2013). Bu araştırmada da Web 2.0 araç kullanımı konusunda eğitim almış ve bu araçları sınıfında etkin bir şekilde kullanan okul öncesi öğretmenlerinin bu süreçle ilişkin deneyimleri ve görüşleri incelenmektedir. Bu bağlamda okul öncesi öğretmenlerinin sınıflarında hangi Web 2.0 araçlarını kullandıkları, hangi etkinliklerde ve nasıl kullandıkları, ilgili araçların çocukların gelişimi ve eğitimine katkıları, öğretmenlerin bu araçların kullanımındaki yetkinlikleri, bu konuda yaşadıkları sorunlar ve buna ilişkin deneyimlerine yoğunlaşarak süreç anlaşılmasına çalışılmıştır.

Katılımcılar

Araştırmadaki katılımcı öğretmenler İstanbul ili Bahçelievler ilçesinde, farklı devlet okullarının ana sınıflarında görev yapmaktadırlar. Öğretmenler amaçlı örnekleme yöntemine göre seçilmiştir. Çalışma grubu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme ve kar topu örnekleme yöntemlerine göre oluşturulmuştur. Ölçüt örnekleme yönteminin kullanılmasının sebebi, okul öncesi öğretmenlerinden Web 2.0 araçlarını hâlihazırda sınıf içi etkinliklerinde kullananlardan seçilmiş olmasıdır. Kartopu yönteminin kullanılma sebebi ise Web 2.0 araçlarını kullanan okul öncesi öğretmenlerinin araştırmacıyı diğer öğretmenlere yönlendirmesiyle diğer katılımcılara ulaşılmasıdır. Araştırmanın çalışma grubunu, sınıflarında Web 2.0 araçlarını kullanmakta olan 14 okul öncesi öğretmeni oluşturmaktadır ve öğretmenlerin tamamı kadındır.

Tablo 1’de katılımcılardan elde edilen bilgiler doğrultusunda demografik bilgi formu oluşturulmuştur. Katılımcıların yaşı, cinsiyeti, eğitimi, mesleki kıdemi ve Web 2.0 araçları ile ilgili eğitim alıp almadıklarına yönelik kişisel bilgileri toplanmıştır. Çalışmaya katılan öğretmenlere ait demografik bilgiler Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1

Çalışmaya Katılan Öğretmenlerin Demografik Bilgileri

Öğretmen Kodu	Yaş	Cinsiyet	Eğitim	Çalışma Yılı	Web 2.0 Eğitim Alma Durumu
Ö1	32	Kadın	Lisans	10	Evet
Ö2	27	Kadın	Lisans	2	Hayır**
Ö3	39	Kadın	Lisans	17	Evet
Ö4	27	Kadın	Lisans	2	Hayır**
Ö5	30	Kadın	Lisans	8	Evet
Ö6	25	Kadın	Lisans	3	Hayır**
Ö7	28	Kadın	Lisans	6	Evet
Ö8	30	Kadın	Lisans	7	Evet
Ö9	34	Kadın	Lisans	12	Evet
Ö10	32	Kadın	Lisans	9	Evet
Ö11	29	Kadın	Lisans	5	Evet
Ö12	36	Kadın	Lisans	13	Evet
Ö13	38	Kadın	Lisans	15	Evet
Ö14	32	Kadın	Lisans	10	Evet

**** Web 2.0 eğitimi almayan ancak bireysel çabalarıyla kendilerini geliştiren okul öncesi öğretmenleri**

Tablo 1’de görüldüğü gibi çalışmaya toplam 14 öğretmen katılmıştır. Çalışmaya katılan öğretmenlerin yaşları 25-39 arasında değişmektedir. Araştırmaya katılan tüm öğretmenler kadındır. Öğretmenlerin hepsi lisans mezunudur. Öğretmenlerin mesleki kıdemleri incelendiğinde; 8 öğretmenin 2-9 yıl arası, 6’sının ise 10-17 yıl arası mesleki kıdeme sahip olduğu görülmektedir. Web 2.0 araçları konusunda eğitim alma durumlarına bakıldığında ise katılımcıların %79’unu oluşturan 11 okul öncesi öğretmenin Web 2.0 araçları konusunda eğitim aldıkları, %21’ini oluşturan diğer 3’ünün ise bu konuda herhangi bir eğitim almadıkları ancak bireysel çabalarıyla Web 2.0 araçlarının kullanımı konusunda kendilerini geliştirdikleri sonucuna ulaşılmıştır.

Veri Toplama Araçları

Bu araştırmada, veri toplama araçları araştırmanın amacına uygun olarak araştırmacılar tarafından hazırlanmıştır. Araştırmada veri toplama aracı olarak demografik bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılmıştır. Demografik bilgi formuyla katılımcıların yaş, cinsiyet, eğitim, mesleki kıdem ve Web 2.0 araçları ile ilgili eğitim alıp almadıklarına ilişkin bilgileri toplanmıştır. Yarı yapılandırılmış görüşme formunda açık uçlu toplam 10 soru bulunmaktadır. Bu sorular, öğretmenlerin sınıf içinde kullandıkları Web 2.0 araçlarını belirlemek, hangi etkinliklerde ve ne kadar sıklıkla kullandıklarını saptamak, kullanım sırasında yaşanan olumlu ve olumsuz durumlara ilişkin görüşlerini tespit etmek amacıyla geliştirilmiştir. Görüşme öncesi öğretmenlerden randevu alınarak görüşmelerin hangi gün ve saatte yapılacağı kararlaştırılmıştır. Görüşme formu öğretmenlere tek tek uygulanmış ve her bir görüşme 15-20 dk. sürmüştür. Çalışma grubunda yer alan öğretmenlerin adlarının belli olmaması için, öğretmenler Ö1, Ö2, vs. Ö14 şeklinde kod isimlerle belirtilmiştir. Görüşme öncesinde öğretmenlere görüşme süreci ile ilgili ön bilgilendirme yapılmış ve gönüllü olan öğretmenler veri toplama sürecine katılmışlardır. Araştırma verilerinin sadece bu araştırmanın amacı doğrultusunda kullanılacağı kendilerine açıklanmıştır. Ayrıca katılımcılardan, kendileriyle görüşme yapabilmek ve bu görüşmeleri sesli olarak kayıt altına alabilmek için ayrı ayrı izinler alınmıştır. Süreç sonunda ortaya çıkan veriler, herhangi bir değişikliğe uğratılmadan olduğu gibi verilmiştir.

Veri Analizi

Veriler, betimsel analiz yöntemi ile analiz edilmiştir. Betimsel analiz, elde edilen verilerin temalara ayrılıp yorumlanmasıdır (Kıncal, 2020). Veri analizinin ilk aşaması olarak, tüm görüşmeler, ses kayıt cihazından dinlenerek hiçbir değişikliğe uğratılmadan yazılı hâle getirilmiştir. Görüşmelerin metne dönüştürülmesi sürecinin ardından, araştırma sorusu doğrultusunda, görüşler birden fazla kez okunarak kodlanmıştır. Kodlama işleminden sonra tüm kodlar gözden geçirilmiş, tema ve alt temalar altında toplanmıştır. Araştırmanın yazarlarından biri kodlama sürecini tek başına yürütmüştür. Bu yazar, kendisi de sınıfında Web 2.0 aracı kullanan bir okul öncesi öğretmenidir. Öte yandan, araştırmanın son yazarı, lisansüstü düzeyde nitel araştırma dersleri vermekte, kendi lisansüstü tezleri ve makalelerinde de çoğunlukla nitel yaklaşımları ile desenlenmiş çalışmalar yapmakta olan alanın uzmanıdır. Araştırma verilerinin analizi geçerlilik ve tutarlık kapsamında ilk yazar tarafından yapılmış, üçüncü yazar tarafından kontrol edilmiş ve son hâli verilmiştir. Çalışmada izlenen bu strateji, nitel araştırmalarda ‘gözleme bağlı güvenilirlik’ olarak açıklanabilir. Gözleme bağlı güvenilirlik, bir iç güvenilirlik stratejisi olmanın yanında, farklı araştırmacılar tarafından verilerin toplanması ve analiz edilmesi gibi süreçlerin birlikte yürütülmesi ve bunların karşılaştırılmasıdır (Kirk & Miller, 1986; Akt: Yıldırım & Şimşek, 2016). Ayrıca, verilerin analizi ve yorumlanması konusunda yazarların gerek konu gerekse araştırma yöntemleri kapsamındaki kendi deneyimleri bu çalışmada uygulanan dış güvenilirlik stratejisidir. LeCompe & Goetz (1982), dış güvenirlüğün sağlanmasına yönelik olarak araştırmacının öncelikle kendi konumunu açık hale getirmesini, örneğin; çalışılan durumla ilgili ön deneyimlerini açıklamasını, bir dış geçerlik stratejisi olarak önermektedir (Akt: Yıldırım & Şimşek, 2016).

Araştırma Etiği

Araştırma verilerini toplamadan hemen önce her bir katılımcıya araştırmanın amacı, araştırmayı yürüten ekip, araştırmada ses kaydının alınacağı, isterlerse çalışmanın herhangi bir yerinde ayrılacakları, gerçek isimlerinin hiçbir yerde kullanılmayacağı ve kendilerine kod isim verileceği gibi uyarıların yer aldığı bilgilendirilmiş gönüllü onam formları imzalatılmıştır. Bunlar dışında “Mevcut araştırma süresince ‘Yükseköğretim Kurumları Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Yönergesi’ çerçevesinde hareket edilmiştir.” Araştırma için İstanbul Kültür Üniversitesi Etik Kurulunun 19.01.2023 tarih ve 2023/08 karar numarası ile etik kurul izni alınmıştır.

Bulgular

Araştırmada, okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarının kullanımına ilişkin görüşlerinin incelenmesi amaçlanmış olup elde edilen bulgular bu bölümde sunulmuştur. Demografik bilgi formu ve yarı yapılandırılmış görüşme formundan elde edilen veriler çözümlenmiş, bulgular katılımcıların görüşlerinden doğrudan alıntılarla desteklenmiştir. Okul öncesi öğretmenlerinin eğitim süreçlerinde kullanmış oldukları Web 2.0 araçlarına ilişkin genel bulgular Şekil 1’de verilmiştir.

Şekil 1

Okul Öncesi Öğretmenlerinin Eğitimde Web 2.0 Araçlarını Kullanımlarına İlişkin Bulgular

Şekil 1’de görüldüğü üzere okul öncesi öğretmenleri ile yapılan görüşmeler sonucunda Web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik elde edilen temalar, “Okul Öncesi Eğitimde Kullanılan Web 2.0 Araçları, Web 2.0 Araçlarının Kullanılma Gerekçeleri ve Faydaları, Web 2.0 Araçlarının Kullanıldığı Etkinlikler ve Konuları ile Web 2.0 Araçlarına İlişkin Yeterlilik, Sorunlar ve Öneriler” olarak sıralanmıştır.

Okul öncesi öğretmenlerinin eğitimlerinde kullandıkları Web 2.0 araçlarına yönelik bulgular Şekil 2’de verilmiştir.

Şekil 2

Öğretmenlerin Okul Öncesi Dönemde Eğitimde Kullandıkları Web 2.0 Araçlarına İlişkin Bulgular

Metin ve Resim Temelli Araçlar	Canva, Pic- Collage, In-Collage, Photo Collage, Photo Grid, Collage, Phinish, Pixiz, Scampa Mirror, Point Blur
Ses ve Video Araçları	Inshot, Cap-Cut, Vivavideo, Thinglink, Loom
Dijital Öykü Araçları	Storyjumper, Duckduckmoose
Bilgi Düzenleme ve Paylaşma Araçları	Google Drive, Google Form, Google Classroom, Zoom, Dojo
Sunum ve Animasyon Oluşturma Araçları	Pawtoon, Chatterpix, Pixel-art, Padlet, Scratch
Çok Modlu Üretim Araçları	Randerforest
Test ve Bulmaca Oluşturma Araçları	Kahoot, Wordwall, Learning Apps, Jigsawplanet
Artırılmış Gerçeklik Araçları	Quiver, Anıtkabir AG

Şekil 2’de görüldüğü gibi öğretmenler sınıflarında metin ve resim temelli araçlar kategorisinde, Canva, Pic- Collage, In-Collage, Photo Collage, Photo Grid, Collage, Phinish, Pixiz, Scampa Mirror, Point Blur; ses ve video araçları kategorisinde, Inshot, Cap-Cut, Vivavideo, Thinglink, Loom; dijital öykü araçları kategorisinde, Storyjumper, Duckduckmoose; bilgi düzenleme ve paylaşma araçları kategorisinde, Google Drive, Google Form, Google Classroom, Zoom, Dojo; sunum ve animasyon oluşturma araçları kategorisinde, Pawtoon, Chatterpix, Pixel-art, Padlet, Scratch; çok modlu üretim araçları kategorisinde, Rander Forest; test ve bulmaca oluşturma araçları kategorisinde, Kahoot, Wordwall, Learning Apps, Jigsawplanet ve artırılmış gerçeklik araçları kategorisinde ise, Quiver ve Anıtkabir AG araçlarını kullanmaktadırlar. Okul öncesi öğretmenlerinin sınıflarında en çok Canva, Wordwall ve Google Drive uygulamalarını kullandıkları tespit edilmiştir.

Öğretmenlerden Ö3 eğitimde kullandığı metin ve resim temelli kategorisinde yer alan web 2.0 araçlarını şu şekilde açıklamıştır:

Ö3: “Etkinliklerimde kullandığım web2.0 araçları; Canva, Pic- Collage, In-Collage, Photo Collage, Photo Grid, Collage, Phinish, Pixiz, Scampa Mirror, Point Blur” dir.

Ö10 ise eğitimde kullandığı dijital öykü ve ses video içerikli kategorisinde yer alan web 2.0 araçlarını şu şekilde açıklamıştır:

Ö10: “Etkinliklerimde kullandığım web 2.0 araçları; Inshot, Cap-Cut, Vivavideo, Thinglink, Loom, Storyjumper, Duckduckmoose” dir.

Ö12, eğitim sürecinde faydalandığı test ve bulmaca kategorisinde yer alan web 2.0 araçlarını şu şekilde açıklamıştır:

Ö12: “Eğitim sürecinde kullandığım web 2.0 araçları; Kahoot, Wordwall, Learning Apps, Jigsawplanet” dir.

Ö13 ise etkinliklerinde çok modlu üretim aracı ve artırılmış gerçeklik kategorisinde yer alan web 2.0 araçlarından faydalandığını şu şekilde ifade etmiştir:

Ö13: “Etkinliğimde Randerforest, Quiver ve Anıtkabir AG Web 2.0 araçlarını kullanmaktayım.”

Bu veriler doğrultusunda, öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının çeşitliliği konusunda bilinçli oldukları söylenebilir.

Öğretmenlerin okul öncesi eğitimde Web 2.0 araçlarını kullanma gerekçeleri ve Web 2.0 araçlarının faydalarına ilişkin bulgular Şekil 3’te sunulmuştur.

Şekil 3

Öğretmenlerin Okul Öncesi Eğitimde Web 2.0 Araçlarını Kullanma Gerekçeleri ve Web 2.0 Araçlarının Faydaları

Şekil 3’te görüldüğü üzere okul öncesi öğretmenlerine eğitimde Web 2.0 araçlarını kullanma gerekçeleri ve bunların faydaları sorulduğunda dikkat, etkileşim, aktif katılım, zaman tasarrufu, materyal desteği, motivasyon, eğlence, dönüt ve pekiştirme yanıtları alınmıştır. Örneğin öğretmenlerden Ö1 eğlence ve aktif katılıma vurguyu şu şekilde açıklamıştır:

Ö1: “Etkinliklerimde Web 2.0 araçlarını kullanırken aracın amacına hizmet etmesi ve çocukların etkinlik sırasında eğlenceli vakit geçirmesi benim için çok önemlidir. Ayrıca Web 2.0 aracını kullanırken çocukların etkinliklere daha aktif katıldıklarını görme fırsatı buluyorum. Çünkü çocukların birçok duyusuna hitap ediyor ve teknoloji çağının çocukları oldukları için dikkat süreleri daha uzun oluyor. Bunun dışında etkinlik sırasında çocukların birbirleriyle etkileşim hâlinde olduklarını ve konu ile alakalı sohbet ettiklerini; anlamayan çocuklara nerede, neyi yapıldığını anlattıklarına şahit oldum.”

Ö2 ise çocukların birbirlerine dönütler verdiklerini şu şekilde ifade etmiştir:

Ö2: “...birbirleriyle kendilerini kıyaslama yapmak yerine (yani bir rekabet ortamı oluşturmak yerine) Web 2.0 aracına odaklandıkları için sadece kendi yapabildikleriyle ilgileniyor ve yaptıkça da kişisel mutluluk yaşıyorlar. Mesela sırayla yapılması gereken bir etkinlik ise çocuk etkinliği kendisi ilk önce yaptığında arkadaşına heyecanla anlatabiliyor veya kolaymış-zormuş-güzelmiş gibi dönütte bulunabiliyor.”

Ö4 ise materyal desteğine vurgu yapmıştır. Ö4'ün görüşleri şu şekildedir:

Ö4: “Benim için materyale ulaşmada kolaylık sağlıyor. Konunun öğretimine destek sağlıyor ve görsellik katıyor.”

Ö12, Web 2.0 araçlarının çocukların dikkatini çektiği yönündeki düşüncelerini şu şekilde ifade etmiştir:

Ö12: “Etkinlik saatine girişte hareketli olan çocuklar varsa düz anlatım yerine bu tip uygulamaları kullandığımda çocukların dikkatinin daha çok toplandığını ve dikkat sürelerinde önemli ölçüde artış olduğunu gözlemliyorum.”

Ö6 ise zaman tasarrufuna vurgu yapmış, düşüncelerini şu şekilde ifade etmiştir:

Ö6: “Zaman açısından tasarruf sağlıyor, öğretmenin anlatacak olduğu ders içeriğine katkıda bulunuyor.”

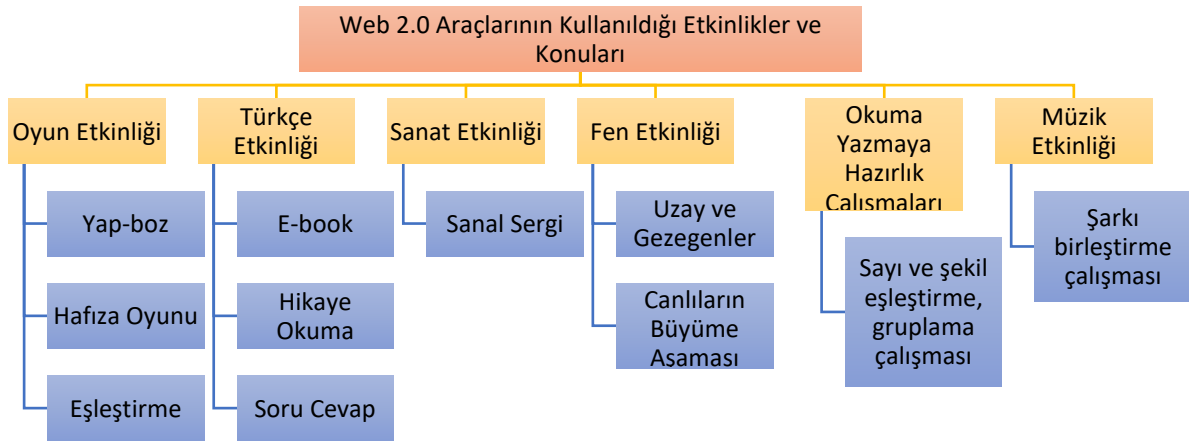
Ö10 ise etkileşime vurgu yaparak düşüncelerini şu şekilde ifade etmiştir:

Ö10: “Etkinlik sırasında Web 2.0 araçlarını kullanırken çocukların öğrendiklerini sınıftaki arkadaşlarına aktardıklarını ve sürekli bir etkileşim içinde olduklarını gözlemledim.”

Verilen yanıtlar incelendiğinde eğitimde Web 2.0 araçlarını kullanmanın birçok faydası olduğu söylenebilir. Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını hangi etkinliklerde kullandıklarına ve bu etkinliklerinin konularına ilişkin bulgulara Şekil 4’te yer verilmiştir.

Şekil 4

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarını Kullandıkları Etkinlikler ve Bu Etkinliklere İlişkin Konular

Şekil 4’te görüldüğü üzere okul öncesi öğretmenlerine Web 2.0 araçları hangi etkinliklerde kullandıkları sorulduğunda oyun etkinliği, Türkçe dil etkinliği, sanat etkinliği ve fen etkinliği cevabı alınmıştır. Web 2.0 araçlarının oyun etkinliğinde, yapboz, hafıza oyunu ve eşleştirme gibi uygulamalar aracılığıyla yararlandığı; Türkçe dil etkinliğinde hikâye okuma, soru cevap çalışmaları yanında e-book hazırlamada kullanıldığı, sanat etkinliğinde sanal sergide kullanıldığı, fen etkinliğinde ise uzay ve gezegenler ile canlıların büyüme aşaması konularında kullanıldığı tespit edilmiştir.

Ö3, oyun etkinliğinde yapboz uygulamaları ve hafıza oyunlarına vurgu yapmıştır. Ö3’ün görüşleri şu şekildedir:

Ö3: “Web 2.0 araçlarını yapboz uygulamaları ve hafıza oyunlarında sık sık kullanırım. E-book çalışması ile öğrenciler kendi hikâyelerini oluştururlar.”

Ö4, Web 2.0 araçlarını fen etkinliğinde uzay ve gezegenler konusunda kullandığına vurgu yaparken Ö5 ise kelebeğin oluşum aşamalarında kullandığına vurgu yapmıştır. Ö4 ve Ö5’in görüşleri şu şekildedir:

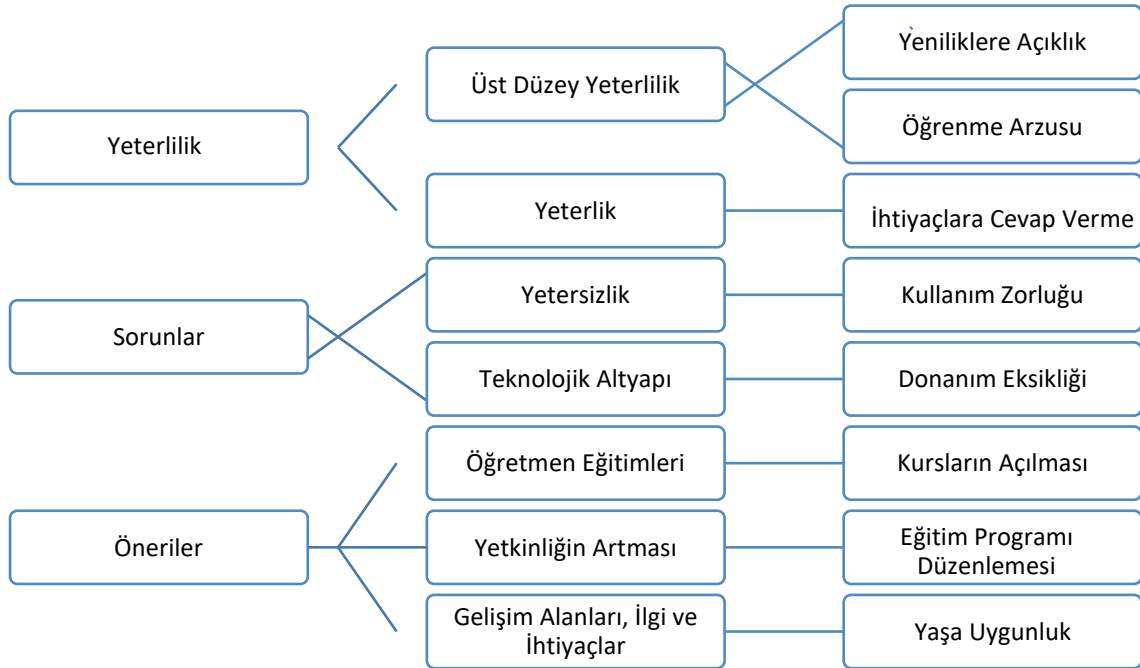
Ö4: “Okul öncesi dönem için soyut konuları somutlaştırmak ve konunun daha iyi kavranmasını sağlamak amacıyla kullanıyorum. Uzay ve gezegenlerin hareketlerini anlatan bir slayt bu konuyu daha anlaşılır hâle getiriyor.”

Ö5: “Çocuklara görsel sunum yapmam gereken etkinliklerde kullanıyorum. Mesela sunumlarda tablo göstermem gerekiyorsa kullanıyorum. Fen etkinliğinde kelebeğin oluşumunu anlatırken sunumlardan faydalandım. Çocukların daha bir dikkatle izlediklerini ve sorduğum sorulara doğru cevap verdiklerini gördüm.”

Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına ilişkin yeterlilikleri, ortaya çıkan sorunlar, çözüm ve önerilerine ilişkin bulgulara Şekil 5’te yer verilmiştir.

Şekil 5

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarına İlişkin Yeterlilikleri, Ortaya Çıkan Sorunlar, Çözüm ve Önerilerine İlişkin Bulgular

Şekil 5’te görüldüğü üzere okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda kendilerini yeterli ve üst düzey yeterli hissettiği tespit edilmiştir. Öğretmenlerin büyük çoğunluğunun kendini yeterli hissettiği söylenebilir. Ö2 ve Ö7, Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda kendilerini üst düzeyde yeterli gördüklerini, yeniliklere açık ve öğrenme arzusuna sahip olduklarını vurgulamışlardır. Buna karşın Ö4 ise Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda kendisini geliştirmesi gerektiğini, bu konuları öğrenmeye ihtiyacı olduğunu dile getirmiştir. Ö2, Ö7 ve Ö4’ün görüşleri şu şekildedir:

Ö2: “Üst düzey diyebilirim. Yeniliklere açığım ve sürekli yeni programları öğrenmek için videolara bakarım.”

Ö7: “Sınıftaki çocukların ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde ve yeterli görüyorum.”

Ö4: “Geliştirilmeli. Birçok Web 2.0 aracını ismen biliyorum fakat kullanım alanları hakkında ve uygulamada bilgi sahibi değilim.”

Web 2.0 araçlarının kullanımında yaşanan sorunlar arasında Ö5 yetersizlik hissi yaşadığını ve Web 2.0 araçlarını kullanırken zorlandığını belirtirken, Ö3 teknolojik altyapıya vurgu yapmış ve donanım eksikliğinin eğitim sürecini etkileyebileceğini vurgulamıştır. Ö5 ve Ö3’ün görüşleri şu şekildedir:

Ö5: “Kullanılması karmaşık olan İngilizce Web 2.0 araçlarından faydalanırken zorlanıyorum.”

Ö3: “Okulda internet yoksa ya da bu platformları kullanabileceğim PC yok ise bu durum beni zorlar. Bir de uygulama branşıma hitap etmeyebilir.”

Web 2.0 araçlarının kullanımı konusunda sunulan öneriler arasında Ö8, öğretmen eğitimlerinin önemli olduğuna ve bu alanda çeşitli hizmet içi eğitimlerin açılması gerektiğine vurgu yaparken Ö9, yetkinliğin artırılması konusunda eğitim programlarının düzenlenmesi gerektiğini belirtmiş ve Ö1 ise çocukların gelişim alanlarına, ilgi ve ihtiyaçlarındaki farklılıklara dikkat çekerek öğrencilerin yaşına uygun Web 2.0 araçları seçmenin önemine değinmiştir. Ö5, Ö9 ve Ö1’in görüşleri şu şekildedir:

Ö8: “Bakanlık zorunlu kurslar açmalı ve bu araçların sınıflarda kullanımında ısrar etmelidir. Teknolojik çağdayız, bir öğretmen eğitime yeni dünyanın getirdiklerini yansıtmalı diye düşünüyorum.”

Ö9: “Öğretmenlere Web 2.0 aracı kullanma eğitimleri verilebilir. Müfredatımız Web 2.0 aracı ile hazırlanan etkinliklerle donatılabilir.”

Ö1: “Her aracın avantajları ve dezavantajları vardır. Öncelikle bunların bilinmesi gerekmektedir. Öğrencilerin gelişim, ilgi ve ihtiyaç düzeyleri ve belki sosyoekonomik düzeyleri göz önünde bulundurularak süreç yönetilmelidir. Şayet bu yol izlenirse oldukça verimli ve gelişime yönelik bir yaygınlaşmanın söz konusu olabileceği kanaatindeyim.”

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Araştırmanın ilk sonucu olarak, okul öncesi öğretmenlerinin sınıflarında pek çok Web 2.0 aracı kullandıkları, bunlar arasından en fazla metin ve resim temelli araçlardan Canva ile test ve bulmaca oluşturma araçlarından Wordwall uygulamalarına yer verdikleri tespit edilmiştir. Bu konuda Çaymaz & Korkmaz (2022), yaptıkları çalışmada yabancı öğrencilere Türkçe öğretiminin daha kolay ve eğlenceli hâle getirilmesinde Web 2.0 araçlarının etkisini araştırmışlardır. Çalışmanın sonucunda ise Wordwall Web 2.0 aracının yabancı çocuklara Türkçe öğretimi sırasında okuma becerisini kazandırmak için kullanıldığını tespit etmişlerdir. Wordwall ile çocuklara eşleştirme ve çoktan seçmeli sorular ile değerlendirme çalışmalarının hazırlandığını belirterek, bu şekilde öğrenmede kalıcılığın sağladığı sonucuna ulaşmışlardır. Benzer bir çalışmada ise Temizyürek & Öncül (2022), yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde iş birliği yönteminde Canva uygulamasından nasıl yararlanılabileceği konusunda örnek bir uygulama hazırlamayı amaçlamışlardır. Çalışma sonucunda ise yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde iş birliği yöntemi ve Canva uygulamasının kullanılmasıyla öğrenciler arası Türkçe iletişim becerilerinde ilerleme gözlemlendiği, dil becerilerinin geliştiği, eğitim sürecine daha aktif katıldıkları, dil öğrenmedeki motivasyonlarının arttığı tespit edilmiştir. Okul öncesi dönem çocuklarının gelişim düzeyleri

düşünüldüğünde, resim temelli uygulamaların tercih edilmesinin, henüz işlem öncesi dönemde olan bu yaş grubundaki çocukları için daha uygun olacağı yorumu yapılabilir. Öte yandan, metin temelli uygulamalar ile test ve bulmaca temelli uygulamaların özellikle ilkokuldan önceki evre olan ve ilkokula hazırlık sınıfı olarak kabul edilen ana sınıfı döneminde, okuma yazmaya hazırlık ve oryantasyon faaliyetlerinde kullanıldığı söylenebilir.

Araştırmanın ikinci sonucu olarak okul öncesi öğretmenlerinin sınıflarında Web 2.0 araçlarını kullanma gerekçeleri ve Web 2.0 araçlarının faydalarına ilişkin görüşleri sorulduğunda dikkat, etkileşim, aktif katılım, zaman tasarrufu, materyal desteği, motivasyon, eğlence, sonucu görme ve pekiştirme açısından bu araçların öğrencilere yarar sağladığı sonuçlarına ulaşılmıştır. Bunlardan en çok, aktif katılım ve etkileşim Web 2.0 araçlarını kullanma gerekçesi olarak öne çıkarılmıştır. Bu araçların sınıf içi etkinliklerde kullanılmasının pek çok faydasının olduğu ifade edilmiştir. Öğretmenlerin söz konusu araçları aktif olarak kullanmalarının, öğrenmeyi kalıcı hâle getirmede, kavramların öğrenilmesini kolaylaştırmada ve eğitimde verimliliği artırmada etkili olduğu söylenebilir (Korucu & Sezer, 2016). Atik & Avcı (2020), yaptıkları çalışmada “Okul öncesi ve sınıf öğretmenlerinin ‘Web 2.0 araçları’ kavramına yönelik metaforik algıları ve görüşlerini” incelemişler ve araştırma sonucunda öğretmenlerin büyük çoğunluğunun Web 2.0 araçlarının eğitimde kullanılmasının faydalı olduğunu belirttikleri, öğretmenlerin eğitimlerinde Web 2.0 araçlarını kullandıkları ve meslektaşlarına da bu araçları kullanmalarını tavsiye ettikleri sonucuna ulaşmışlardır. Aynı çalışmada, Web 2.0 araçlarının öğrencilerin dikkat sürelerini artırdığını ve öğrenmelerinde kalıcılığı sağladığını ifade etmişlerdir. Bir başka çalışmada ise Türkçe derslerinde gerçekleştirilen uygulamaların öğretmenlere ve öğrencilere olumlu yönde etkilerinin olduğu, bunun yanında geliştirilen Web 2.0 ölçme değerlendirme araçlarının, öğrencilerin Türkçe derslerine olan ilgi, merak, duygu, düşünce ve başarılarında pozitif etkiyle birlikte artış sağladığı tespit edilmiştir (Ünal & Türkoğlu, 2023). Benzer şekilde Akpınar (2003), öğretmenlerin gelişen teknolojiyi hem eğitim müfredatlarıyla hem de günlük yaşamlarıyla bütünleştirerek bunları eğitimde, öğrencileri ile birlikte aktif olarak kullanabilmeleri gerektiğini belirtmiştir. Ayrıca öğretmenlerin teknoloji kullanımında kendilerini geliştirmelerinin ve bunu da eğitimlerine yansıtmalarının, bu durumla doğru orantılı olarak öğrenciler üzerinde de olumlu etkiler bırakacağını ifade etmiştir. Buna karşılık Öner (2020), yaptığı çalışmada erken çocukluk döneminde teknoloji kullanımı ve dijital oyunlar kapsamında okul öncesi öğretmenlerinin görüşlerini incelemiştir. Çalışmanın sonucunda öğretmenlerin okul öncesi dönemde çocukların teknolojiyi kullanmalarına karşı olduklarını, geleneksel oyunların dijital oyunlara oranla çocukların bilişsel, duyuşsal, sosyal, duygusal ve fiziksel gelişimlerine daha çok katkısının olduğu şeklinde görüş belirttiklerini ifade etmiştir. Ancak, burada asıl üzerinde durulması gereken nokta, çocukların teknolojinin içine doğduğu bu çağda, teknolojiyi kullanıp kullanmama değil, teknolojinin nasıl, ne amaçla ve ne kadar kullanılması gerektiğidir. Bu noktada okul öncesi öğretmenlerinin teknoloji okuryazarı olmaları ve aldıkları pedagojik eğitim ile sınıflarında teknolojiyi etkin şekilde, çocuğun yararına ve eğitimin içeriğine uygun biçimde planlayıp süreci yapılandırabilecekleri becerilere sahip olmalarının önemi üzerinde durulmalıdır.

Araştırmada üçüncü olarak okul öncesi öğretmenlerinin eğitimlerinde Web 2.0 araçlarını kullandıkları etkinlikler ile bunların konularına ilişkin görüşleri incelendiğinde, Web 2.0 araçlarının en çok “oyun” ve “Türkçe” etkinliklerinde kullanıldığı sonucuna ulaşılmıştır. Özellikle gelişimsel olarak bütün öğrenmelerin oyun temeline dayandırılması gerektiği okul öncesi sınıflarında okuma ve yazmanın öğretilmediği ancak okuma yazma farkındalığı oluşturma çabalarının verildiği bir gerçektir. Bununla birlikte dilin kullanılması, kelime dağarcığının yapılandırılması, kendini ve duygularını ifade etme çalışmalarının yapıldığı bu sınıflarda Web 2.0 araçlarının bazı özelliklerinden yararlanılması ihtiyacını doğurmuş olabilir. Altunışık & Aktürk (2021)’ün de belirttiği gibi Web 2.0 araçlarının içerikleri özelleştirebilme, içeriklere müdahale etme, içerikleri denetleme gibi özgün özellikleri vardır. Bu özellikler nedeniyle okul öncesi öğretmenlerinin daha çok “oyun” ve “Türkçe” etkinliklerinde bu araçları kullandığı söylenebilir. Benzer şekilde, uzaktan eğitim sürecinde, ilkokul birinci sınıf öğrencilerinin ilk okuma yazma becerileri ile ilgili yapılan bir araştırmada (Başaran & Kılıçarslan, 2021), ders kazanımına

uygun Web 2.0 araçlarıyla tasarlanan oyunlar yaralanılmıştır. Araştırmanın deney grubunda yer alan öğrencilerin (Web 2.0 araçları ile harf/ses öğretimi yapılan) kontrol grubundaki öğrencilere (geleneksel yöntemlerle harf öğretimi yapılan) göre harfleri tanıma, heceleme ve ilgili harfin fazlaca kullanıldığı metinleri okuma konusunda daha başarılı oldukları gözlenmiştir. Oyunun en etkili öğrenme yolu olduğu göz önünde bulundurulduğunda, özellikle uzaktan eğitim sürecinde oyun ve harf öğretiminin birleştirilmesiyle çocukların kalıcı öğrenmelerinin desteklendiği ifade edilebilir. Gülen (2021) çalışmasında, okul öncesi öğretmenlerinin en fazla güne başlama zamanlarında ve etkinlik hazırlama/planlama aşamalarında teknolojik araçları kullandıklarını tespit etmiştir.

Araştırmadan elde edilen bir başka sonuç ise okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçları konusundaki yeterliklerine ilişkindir. Buna göre öğretmenlerin büyük bir bölümünün Web 2.0 araçlarının kullanımı konusunda kendilerini yeterli hissettikleri sonucuna ulaşılmıştır. Araştırmanın bu sonucu doğrultusunda, eğitim sürecinde teknolojiden faydalanan öğretmenlerin kendilerini yeterli görme durumları ile teknolojiyi eğitimlerinde kullanmaya ilişkin motivasyonları arasında olumlu bir ilişki olduğu söylenebilir. Jeong & Kim (2017), okul öncesi öğretmenlerinin teknolojiyi kabul etmeleri üzerine yaptıkları çalışmalarında, bilgisayar kullanmadaki öz yeterlik düzeyindeki artışın teknoloji kabullerine aracılık ettiğini ortaya çıkarmışlardır. Kuzgun & Özdiç (2017) ise okul öncesi öğretmenleri ile yapmış oldukları araştırmalarında, öğretmenlerin teknolojiyi kullanmadaki bilgi eksikliğinden dolayı eğitim süreçlerinde teknolojiyi kullanmaktan çekindikleri tespitini yapmışlardır. Harris (2020), yaptığı araştırmada öğretmenlerin yeterlik düzeyi ile teknolojiyi kullanım düzeyleri arasında doğru orantılı bir artış olduğu sonucuna ulaşmıştır. Binti, Yahya & Raman (2020) ise yapmış oldukları araştırmada, öğretmenlerin eğitimde teknoloji kullanımını engelleyen faktör olarak öğretmenlerin teknolojik yeterliklerinin düşük olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Sonuç olarak, öğretmenlerin kendilerini teknolojiyi kullanma konusunda yeterli görmelerinin teknolojiyi kullanım ve kabul düzeylerini artırdığı söylenebilir. Bu noktada, Web 2.0 araçlarının kullanımı konusunda yetkinliğin artması için sunulan önerilerden en fazla vurgu öğretmen eğitimlerine yapılmaktadır. Yusop (2015) yaptığı araştırmada, Web 2.0 teknolojilerini kullanma konusundaki eğilimlerini ve düşüncelerini destekleyen etkili bir eğitimin öğretmen adayları için faydalı olacağını savunmaktadır.

Son olarak, okul öncesi eğitimde Web 2.0 araçlarının kullanımında yaşanan sorunların başında, okulların teknolojik alt yapı yetersizliğinin geldiği ifade edilmiştir. Araştırmanın bu bulgusuna benzer şekilde Yaşar Sağlık & Yıldız (2021), yaptıkları “Türkiye’de Dil Öğretiminde Web 2.0 Araçlarının Kullanımına Yönelik Yapılan Çalışmaların Sistemik İncelemesi” adlı çalışmalarının sonucunda okullarda teknolojik olarak alt yapının yetersiz olduğunu, okullarda Web 2.0 araçlarını kullanmak için gerekli olan donanımların eksikliğinin yapılacak olan uygulamalara olumsuz olarak etki ettiğini, öğretmenlerin, öğretmen adaylarının ve öğrencilerin Web 2.0 araçları ile ilgili bilgi eksikliklerinin olduğunu tespit etmişlerdir.

Bu araştırmanın sonuçlarından hareketle okul öncesi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanmalarının öğretme ve öğrenme etkinlikleri bakımından fayda sağladığı söylenebilir. Bu bağlamda okul öncesi öğretmenlerine hizmet içi eğitimler yüz yüze veya çevrimiçi olarak Web 2.0 eğitimlerinin verilmesi, okullarda Web 2.0 araçlarının kullanımının yaygınlaştırılması, teknolojik altyapının iyileştirilmesi ve kaynakların etkin kullanımı önemli görülmektedir. Okul öncesi eğitimde Web 2.0 araçlarına yönelik alan yazına bakıldığında çalışmaların kısıtlı olduğu görülmektedir. Bu konuda çalışmalar artırılarak araştırmacıların alan yazına destekleri sağlanabilir.

Etik Kurul İzin Bilgileri

Etik Değerlendirme Kurulu: Çalışma için İstanbul Kültür Üniversitesi Etik Kurulunun aşağıda belirtilen tarih ve karar numarası ile etik kurul izni alınmıştır.

Etik Değerlendirme Belgesinin Tarihi: 19.01.2023

Etik Değerlendirme Belgesinin Sayı Numarası: 2023/08 karar numarası

Araştırmacıların Katkı Oranları Beyanı

Araştırmanın tüm aşamalarına üç yazar da eşit katkıda bulunmuştur.

Destek ve Teşekkür Beyanı

Araştırma sürecinin bütün aşamalarında bizlere destek olan İstanbul/ Bahçelievler bünyesinde görev yapan okul öncesi öğretmenlerimize sonsuz teşekkür ederiz.

Çatışma Beyanı

Yazarların araştırma ile ilgili bir çatışma beyanı bulunmamaktadır.

Kaynakça

- Akın, F., & Aslan, N. (2021). Covid-19 pandemisinde okul öncesi dönemdeki öğrencilerin uzaktan eğitimi: Bir eylem araştırması. *Alanyazın*, 2(1), 8-17. <https://dergipark.org.tr/en/pub/alanyazin/issue/61604/919929>
- Akpınar, Y. (2003). Öğretmenlerin yeni bilgi teknolojileri kullanımında yükseköğretimin etkisi: İstanbul okulları örneği. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 2(2), 79-96. <http://tojet.net/articles/v2i2/2211.pdf>
- Alan, Ü. (2021). Distance education during the COVID-19 pandemic in Turkey: Identifying the needs of early childhood educators. *Early Childhood Education Journal*, 49(5), 987-994. <https://link.springer.com/article/10.1007/s10643-021-01197-y>
- Altunışık, M. & Aktürk, A. O. (2021). Türkiye’de Web 2.0 araçlarının eğitim-öğretim ortamlarında kullanımına bir bakış: 2010-2020 dönemi tezlerinin incelenmesi. *Bilim, Eğitim, Sanat ve Teknoloji Dergisi (BEST Dergi)*, 5(2), 205-227. <https://dergipark.org.tr/en/pub/bestdergi/issue/64476/960099>
- Anderson, P. (2007). *What is Web 2.0?: Ideas, technologies and implications for education*. JISC, 1(1). Bristol, UK. <http://21stcenturywalton.pbworks.com/f/What%20is%20Web%202.0.pdf>
- Avcı, F. & Atik, H. (2020). Okul öncesi ve sınıf öğretmenlerinin “Web 2.0 araçları” kavramına yönelik metaforik algıları ve görüşleri. *Nitel Sosyal Bilimler*, 2(2), 142-165. <https://doi.org/10.47105/nsb.800117>
- Başaran, M. & Kılınçarslan, R. (2021). Uzaktan eğitimle ilkökuma yazma öğretiminde web 2.0 araçlarıyla tasarlanan oyunların etkililiği. *Türkiye Eğitim Dergisi*, 6 (1), 186-199. <https://dergipark.org.tr/en/pub/turkegitimdergisi/issue/62994/903881>
- Couse, L. J., & Chen, D. W. (2010). A tablet computer for young children? Exploring its viability for early childhood education. *Journal of Research on Technology in Education*, 43(1), 75–98. <https://doi.org/10.1080/15391523.2010.10782562>
- Çelik, T. (2020). Web 2.0 araçları kullanımı yetkinliği ölçeği geliştirme çalışması. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 51,449-478. <https://dergipark.org.tr/en/download/article-file/1034837>
- Çevik, G., Yılmaz, R. M., Göktas, Y., & Gülcü, A. (2017). Okul öncesi dönemde artırılmış gerçeklikle İngilizce öğrenme. *Journal of Instructional Technologies and Teacher Education*, 6(2), 50-57. <https://dergipark.org.tr/en/pub/jitte/issue/31327/303838>

- Davey, Lynn. (2009). The application of case study evaluations (Çev: Tuba Gökçek). *Elementary Education Online*, 8(2), 1-3 <https://dergipark.org.tr/tr/pub/ilkonline/issue/8598/107042>
- Erbaş, H. & Ağmaz, R. F. (2022). (Ed.). *Erken okuryazarlık becerilerinin gelişiminde teknoloji kullanımı* Pegem Akademi.
- Ergüleç, F. (2020). *Erken çocukluk eğitiminde öğretim teknolojileri*. R. F. Ağmaz ve F. Ergüleç (Eds.), *Erken çocukluk eğitiminde dijital teknoloji ve öğrenme içinde* (1. Baskı, pp. 1–12). Pegem Akademi.
- Geçgel, H., Kana, F. & Eren, D. (2020). Türkçe eğitiminde dijital yetkinlik kavramının farklı değişkenler açısından incelenmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 8(3), 886-904. <https://www.anadiliegitimi.com/tr/download/issue-full-file/56147#page=248>
- Gülen, M. (2021). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Teknolojik Araç-Gereç Kullanımına Yönelik Tutumlarının İncelenmesi. (Yüksek Lisans Tezi), Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı, İstanbul. <https://acikerisim.fsm.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/11352/3818/G%c3%bc%bclen.pdf?sequence=5&isAllowed=y>
- Gülmez, E. (2019). Okul Öncesi Dönem Kavram Öğretiminde Youtube'un Bir Eğitim Teknolojisi Olarak Kullanılması. (Yüksek Lisans Tezi). Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü Temel Eğitim Anabilim Dalı, Konya. <https://acikerisim.erbakan.edu.tr/xmlui/bitstream/handle/20.500.12452/6725/G%c3%bc%bclmez%2c%20Elif.pdf?sequence=1&isAllowed=y>
- Horzum, M. B. (2010). Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanım sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1), 603-634. <https://core.ac.uk/download/pdf/268072336.pdf>
- Kıncal, R. (2020). (Ed.). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Nobel Yayıncılık.
- Kol, S. (2022). *Erken çocuklukta teknoloji kullanımı* (genişletilmiş 8. baskı). Pegem Akademi.
- Kop, R., & Hill, A. (2008). Connectivism: Learning theory of the future or vestige of the past?. *The International Review of Research in Open and Distance Learning*, 9(3). <https://doi.org/10.19173/irrodl.v9i3.523>
- Korkmaz, G., & Çaymaz, G. (2022). Yabancılara Türkçe eğitiminde web 2.0 araçlarının dört alan becerisine yönelik kullanımları (Okuma, Dinleme, Yazma, Konuşma). *Trk Dergisi*, 3(1). <https://doi.org/10.5281/zenodo.7492774>
- Korucu, A. T. & Çakır, H. (2015). Dinamik web teknolojilerine ile geliştirilen işbirlikli öğrenme ortamını kullanan öğretmen adaylarının görüşleri. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 2015(19), 221-254. <https://doi.org/10.14520/adyusbd.61147>
- Korucu, A. T. & Sezer, C. (2016). WEB 2.0 teknolojilerini kullanma sıklığının ders başarısı üzerindeki etkisine yönelik öğretmen görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 5(2), 379-394. http://www.jret.org/FileUpload/ks281142/File/37.agah_tugrul_korucu.pdf
- Odabaşı, H.F. (2010). Bilgi ve iletişim teknolojileri ışığında dönüşümler. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.
- O'reilly, T. (2005). What is web 2.0. https://books.google.com.tr/books?hl=tr&lr=&id=DDI_XTmXI3MC&oi=fnd&pg=PA225&dq=O%E2%80%99Reilly+T.+%282007%29.+What+is+web+2.0:+Design+patterns+and+business+models+for+the+next+generation+of+software.+Communications+%26+Strategies,+65,+17-

37.&ots=3HD4Rxf7l8&sig=lwQ6x6XKfc-tYEO2ksz4PCBz1o&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false

- Öner, D. (2020). Erken çocukluk döneminde teknoloji kullanımı ve dijital oyunlar: okul öncesi öğretmen görüşlerinin incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi*, 7(14), 138-154. <https://doi.org/10.29129/inujse.715044>
- Pathak, V.; Jena, B. & Kalra, S (2013). Qualitative research. *Perspectives in Clinical Research* 4(3):p 192, Jul–Sep 2013. DOI: 10.4103/2229-3485.115389 https://journals.lww.com/picp/fulltext/2013/04030/qualitative_research.10.aspx
- Prensky, M. (2005). Listen to the natives. *Educational Leadership: Learning in the Digital Age* 63 (4), 8-13. https://files.ascd.org/staticfiles/ascd/pdf/journals/ed_lead/el200512_prensky.pdf
- Sadaf, A., Newby, T. J. & Ertmer, P. A. (2012). Exploring factors that predict pre-service teachers' intentions to use Web 2.0 technologies using decomposed theory of planned behavior. *Journal of Research on Technology in Education*, 45(2), 171–196. <https://doi.org/10.1080/15391523.2012.10782602>
- Sağlık, Z. Y. & Yıldız, M. (2021). Türkiye'de dil öğretiminde web 2.0 araçlarının kullanımına yönelik yapılan çalışmaların sistematik incelemesi. *Eğitim ve Toplum Araştırmaları Dergisi*, 8(2), 418-442. <https://doi.org/10.51725/etad.1011687>
- Smutny, M. (2015). *New technologies in education* (Bachelor's Thesis). Brno University of Technology, Brno. <https://dspace.vutbr.cz/bitstream/handle/11012/39109/final-thesis.pdf?sequence=-1>
- Tantekin Erden, F: & Altun, D. (2022). *Erken çocukluk döneminde dijital teknoloji - uygulamalar, araştırmalar ve eğilimler*. Nobel Akademi Yayıncılık.
- Temizyürek, F. & Öncül, E. (2022). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde iş birliği iş birliği tekniği ve canva uygulamasından yararlanma. *International Journal of Language Academy*, 10(3), 150-160. https://web.archive.org/web/20220920142138id_/https://ijla.net/files/ijla_arsiv/f45ffebd-d909-423b-8f29-cb3149a54cf8.pdf
- Türkoğlu, A. & Ünal, E. (2023). 4. Sınıf Türkçe dersine yönelik geliştirilen web 2.0 araçlarının alternatif ölçme değerlendirme araçları ile çevrimiçi değerlendirilmesi. *Uluslararası Aktif Öğrenme Dergisi*, 7(2), 171-217. <https://doi.org/10.48067/ijal.1150324>
- Yıldız, E., & Şahin, K. (2022). Covid-19 pandemi sürecinde okul öncesi eğitimin öğretmen görüşleri açısından incelenmesi. *Eğitim Bilim ve Araştırma Dergisi*, 3(1), 33-57. <https://doi.org/10.54637/ebad.1026646>.
- Yelland, N. (2005). The future is now: A review of the literature on the use of computers in early childhood education (1994-2004). *AACE Journal*, 13(3), 201-232. <https://www.learntechlib.org/p/6038/>
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.
- Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2021). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.
- Yuen, S. C. Y., Yaoyuneyong, G., & Yuen, P. K. (2011). Perceptions, interest, and use: Teachers and web 2.0 tools in education. *International Journal of Technology in Teaching & Learning*, 7(2), 109-123. https://sicet.org/main/wp-content/uploads/2016/11/ijttl-11-02-2_Yuen.pdf

Yusop, F. D. (2015). A dataset of factors that influence preservice teachers' intentions to use Web 2.0 technologies in future teaching practices. *British Journal of Educational Technology*, 46(5), 1075-1080. <https://doi.org/10.1111/bjet.12330>